Concluziile și învățămintele campionatului mondial

Cea de a V-a ediție a campionatului mondial de handbal masculin continuă să fie comentată de specialiștii de peste hotare și, firește, de tehnicienii și amatorii acestui sport din țara noastră. Participarea reprezentativei noastre la această ediție, care a adus handbalului rominesc a cincea medalie de aur, a prilejuit învățăminte și concluzii a căror generalizare poate fi extinsă, după părerea noastră, și în cadrul altor discipline sportive. Tocmai această idee ne-a sugerat **„MASA ROTUNDĂ"** la care am invitat pe tehnicienii care au răspuns de pregătirea handbaliștilor noștri pentru campionatul mondial din R. S Cehoslovacă

Considerăm că tema pe care ne-am propus s-o dezbatem: **„Concluziile campionatului mondial cu privire la pregătirea și comportarea echipei noastre naționale"** este foarte actuală acum, la reluarea campionatului republican și apreciem că fiecare dintre echipele noastre de club poate trage din această analiză învățăminte, care — puse în practică — să contribuie la continua creștere a calității handbalului nostru în general și prin aceasta și la pregătirea unor noi jucători de valoare, schimbul de mîine al unei discipline sportive în care deținem supremația mondială.

Iată mai jos, răspunsurile invitaților noștri la întrebările puse de redacție :

Cum apreciați nivelul tehnic al C. M. 1964?

N. NEDEF : Din observațiile personale și aprecierile specialiștilor, alături de care am participat la ultimele trei ediții ale campionatului, pot afirma că întrecerea din R. S. Cehoslovacă a fost de un nivel categoric superior față de cele precedente. Explicind pe scurt acest lucru, cred că trebuie subliniat în primul rînd echilibrul valoric dintre echipe, care a fost mult mai accentuat. O dovadă elocventă o constituie faptul că formații care au jucat în semifinale și chiar în finală (Suedia) au suferit infrîngeri în grupele preliminare. Nu este singurul exemplu care subliniază în mod convingător progresele realizate de handbal pe plan mondial.

I. KUNST-GHERMANESCU : Intr-adevăr. Am să amintesc și eu cîteva exemple. Aproape toți specialiștii considerau echipa R. D. Germane ca una din favoritele acestui campionat. Ea a trebuit să se mulțumească cu locul III în serie, ceea ce a fost apreciat ca fiind una din marile surprize ale campionatului. Mă gîndesc însă că necalificarea echipei R.D.G., cît și alte rezultate neașteptate reflectă de fapt echilibrul de forțe de care amintea tov. Nedef. In felul acesta cred că pot fi explicate mai just victoriile reușite, de pildă, de Islanda și Norvegia în meciurile cu Suedia și, respectiv, U.R.S.S. sau rezultatele egale obținute de Iugoslavia în partidele cu R.D. Germană și R.F. Germană.

E. TROFIN : In aceeași ordine de idei poate fi amintită și constatarea că la acest campionat majoritatea formațiilor s-au prezentat omogene ca valoare, că nu au mai contat ca altă dată pe 1—2 jucători, că au fost ECHIPE în adevăratul sens al cuvîntului. Aceasta nu înseamnă că nu au existat și valori individuale. In cadrul fiecărei echipe au evoluat jucători compleți, care s-au remarcat în mod deosebit: **Lebedev** (U.R.S.S.), **Jagmeștar** (R.S.F. Iugoslavia), **Jönsson** (Suedia), **Hansen** (Danemarca) etc. Cred că și acest fapt reflectă preocuparea generală pentru o instruire multilaterală pentru un joc corect, care contribuie realmente la progresul handbalului.

L. GRIGORESCU : Toate acestea demonstrează că handbalul este departe de a fi ajuns la capătul dezvoltării sale. Sînt convins că viitorul apropiat va confirma acest lucru. Iar la realizarea progresului necontenit al acestui sport este chemat să-și aducă o contribuție însemnată și handbalul rominesc.

Ce a determinat succesul reprezentativei noastre?

I. KUNST-GHERMANESCU : In primul rînd convingerea, verificată ca justă, că pregătirea pentru campionatul din 1964 trebuia începută imediat după terminarea ediției de la Dortmund, din 1961. Atunci au fost stabilite de fapt principalele etape de pregătire, pe care colegiul de antrenori le-a înscris în fruntea preocupărilor sale. Analiza serioasă și obiectivă a comportării reprezentativei noastre la campionatul din R.F.G. ne-a ajutat să desprindem atît punctele tari ale echipei (buna pregătire fizică și tehnică, forța atacului de la 9 m, disciplina tactică și jocul colectiv, calitățile morale deosebite), cît și lucrurile slabe care trebuiau eliminate în următorii trei ani (insuficiența pregătirii specifice pe posturi, colaborarea nesatisfăcătoare între jucătorii de la 9 m și cei de pe semicerc, tendința de joc static, slaba eficacitate a unor execuții tehnice, în special a celor de finalizare, nerealizarea jocului elastic în apărare în funcție de diferitele sisteme de atac ale adversarilor).

N. NEDEF : Am știut să învățăm atît din lipsurile arătate de jocurile echipei noastre la campionatul mondial, cît și din cele care au ieșit în evidență la întrecerile internaționale următoare. Mă gîndesc în special la „turneul nordic", de la începutul anului 1963, în cadrul căruia am intilnit adversari extrem de puternici, considerați ca favoriți la C.M. 1964. Faptul că bilanțul nu a fost cel așteptat a constituit pentru noi un semnal de alarmă. Am privit realist cauzele acestei comportări și am luat măsurile ce s-au impus.

I. KUNST-GHERMANESCU : Am pornit de la ideea că noi avem un sistem de joc corespunzător specificului, aptitudinilor și temperamentului nostru, un sistem de bază care ne permite să adoptăm tactici diferite, realizînd o mare elasticitate a jocului. După părerea mea, de un real sprijin a fost elaborarea concepției noastre de pregătire și joc și larga ei dezbatere în cadrul celor două cursuri de antrenori din 1961 și 1963. Așa cum ne așteptam, antrenorii — în majoritate tehnicieni cu o vastă experiență în handbalul de performanță — au adus substanțiale îmbunătățiri planurilor de pregătire. De altfel, acest spirit de muncă colectivă creatoare caracterizează activitatea noastră handbalistică și, fără falsă modestie, trebuie să spun că la noi handbalul se predă sistematic, că I.C.F., institutele pedagogice, școlile sportive de elevi și cluburile aduc o contribuție permanentă, iar antrenorii vorbesc — cum se spune — aceeași limbă. De asemenea, o altă trăsătură caracteristică a muncii desfășurate a fost colaborarea perfectă dintre medicul și antrenorii lotului.

Dr. C. SERPE : Sau invers, între antrenori și medic. In această privință găsesc că este bine să se știe că antrenorii lotului și jucătorii mi s-au adresat cu toată încrederea în orice situație, solicitîndu-mi sprijinul și acest lucru m-a ajutat foarte mult să-mi îndeplinesc misiunea. Conlucrarea antrenor-jucător-medic a dus la atingerea integrală a obiectivelor propuse. Datorită muncii competente a antrenorilor și a respectării cu strictețe a indicațiilor medicale, a vieții sportive dusă de jucători, echipa noastră a fost printre puținele la acest campionat care a putut să folosească pînă la sfîrșitul întrecerii întregul efectiv de jucători, cu maximum de randament, în funcție de necesitățile concursului. Și acest fapt a fost determinant în obținerea victoriei.

INVITAȚII NOȘTRI

De sus în jos: I. Kunst-Ghermănescu, antrenor emerit, Dr. C. Serpe, medicul lotului, N. Nedef, antrenor emerit, E. Trofin, antrenor, L. Grigorescu, secretar general al F.R.H., V. Sidea, arbitru internațional

L. GRIGORESCU : Toate acestea au fost posibile grație condițiilor create mișcării de cultură fizică și sport, de partid și guvern. Este important de subliniat faptul că înțelegînd și prețuind aceste condiții, fiecare jucător a muncit cu pasiune, cu o totală dăruire pentru ca echipa noastră să atingă valoarea maximă. Volumul mare de muncă, necesară pentru îndeplinirea obiectivelor pregătirii, nu i-a speriat nici un moment pe jucători. Dimpotrivă. Fiecare a fost conștient că cinstea de a reprezenta culorile țării trebuie răsplătită prin eforturi cu totul deosebite.

E. TROFIN : Se amintea la începutul discuției noastre prezența la acest campionat a unui număr mai mare ca oricînd de jucători compleți. Cred însă că nici o echipă nu a prezentat un asemenea echilibru valoric ca formația noastră. Ne bucură mai ales faptul că la realizarea acestui echilibru și-au adus contribuția și jucătorii tineri debutanți la campionatul mondial. Ceea ce arată că orientarea de a împrospăta echipa nu în mod forțat, ci rațional, în raport cu posibilitățile și necesitățile lotului, a avut o bază realistă. Vorbind despre prezența unor tineri jucători în lotul primei echipe, trebuie să spun că aceasta este rezultatul unei preocupări permanente a federației noastre, care începînd cu selecția, continuînd cu pregătirea în loturi și încheind cu asigurarea unui calendar internațional de la an la an mai bogat, asigură astfel crearea cadrelor de rezervă ale handbalului de performanță.

Tinerii noștri jucători trebuie să muncească însă cu tot mai multă pasiune pentru ridicarea măiestriei lor, să învețe necontenit ca să poată răspunde cu toată cinstea promovării lor în reprezentativa țării.

I. KUNST-GHERMANESCU : Mi s-a cerut să fac evidențieri din echipă. Aparent este un lucru ușor. Aș putea spune, de exemplu, că Mozer s-a dovedit un excelent tehnician și realizator, că a impresionat prin fantezia și jocul său relaxat; că Ivănescu a fost același jucător tenace, care și-a asumat răspunderea finalizării multor acțiuni de atac în momente dificile, un mare animator; că Nodea a făcut la acest campionat cele mai bune jocuri din viața sa; că Oțelea și Costache II au fost jucători de bază, care au răspuns cerințelor echipei cu eforturi care, poate, au trecut uneori neobservate; că Iacob și-a făcut debutul la C. M. dovedind o capacitate de luptă remarcabilă și o încadrare perfectă în jocul colectiv al echipei; că Redl a fost același portar sigur, care a inspirat colegilor încredere și care a făcut dovada unui progres evident, în special în sprijinirea jocului de contraatac; că Gruia, Popescu, Bulgaru, Nica, precum și portarii Tale și Bogolea au arătat — atunci cînd au fost folosiți — că au reale posibilități de a se încadra în jocul de ansamblu; că Virgil Hnat s-a remarcat ca un jucător matur, cu un înalt spirit de înțelegere a jocului colectiv, care a contribuit la eficacitatea atacului și la organizarea apărării și că și-a îndeplinit cu răspundere rolul de căpitan al echipei, fiind un exemplu prin atitudinea sa.

Cred însă că cea mai obiectivă apreciere trebuie să se refere în primul rînd la evidențierea întregii echipe, care a fost puternică tocmai prin unitatea ei, PRIN CONȘTIINȚA JUCĂTORILOR, PRIN MODUL CUM FIECARE A JUCAT PENTRU CEILALȚI ȘI TOȚI PENTRU ECHIPA R. P. ROMINE.

Cu ce învățăminte s-au întors jucătorii și tehnicienii noștri?

I. KUNST-GHERMANESCU : *Era firesc ca această ediție a campionatului, despre a cărei valoare s-a vorbit atît de mult, să prilejuiască tuturor echipelor învățăminte din cele mai prețioase. In ceea ce ne privește, consider că am avut multe de învățat, care ne vor ajuta la viitoarele pregătiri. Analiza temeinică a campionatului, pe care federația noastră de handbal și-a propus s-o facă cît de curind, va cuprinde concluziile asupra elementelor pozitive din jocul celorlalte echipe participante.*

In orice caz, nu cred că vor lipsi aprecieri privind caracteristicile principale ale unor echipe ca Suedia, de pildă, din jocul căreia am reținut: șuturile puternice de la 9-11 m fără elan prea mare, aproape de pe loc, apărare mai avansată și mai agresivă; calmul desăvîrșit de care, în general, dă dovadă și echipa noastră.

E. TROFIN : *Unele elemente demne de reținut am constatat și în evoluția echipei cehoslovace. Mă refer la combinațiile extremelor la semicerc, realizate prin învăluiri dinafară, la măiestria în declanșarea contraatacurilor, la combinațiile precise între jucătorii de la 9 m și pivoți, precum și între 2-3 jucători. Cred că trebuie să luăm în considerație și complexitatea de procedee de angajare la semicerc arătată de echipa daneză și — în altă ordine de idei — tendința portarilor nordici de a ieși pentru micșorarea unghiului de aruncare.*

L. GRIGORESCU : *Inchei aceste exemple amintind că reprezentativa U.R.S.S. s-a făcut remarcată prin blocajul perfect și plecarea din blocaj, prin depășirile individuale (Lebedev, Terțvadze), ca și prin execuții specifice de mare virtuozitate realizate pe extremă (Veldre). Firește, învățămintele cu care ne-am înapoiat de la Praga sînt mult mai multe.*

V. SIDEA : *Și pentru noi, arbitrii, jocurile din campionatul mondial au constituit un foarte util schimb de experiență. Am observat cu bucurie că linia noastră în arbitraj este identică cu cea existentă pe plan internațional. Am reținut în mod special promovarea jocului bărbătesc, realizată prin aplicarea la maximum a legii avantajului, deși uneori cred că se greșește prin aceasta, deoarece se prelungește continuarea unei acțiuni, chiar dacă ulterior se comite o nouă infracțiune, de data aceasta de către jucătorul care a beneficiat de avantaj. Personal am în această privință multe rezerve. Rețin însă esențialul: orice intenție de joc brutal este sancționată cu severitate. Un punct de vedere pe care cred că trebuie să ni-l însușim în întregime, se referă la interpretarea greșelilor de picior. Acestea au fost asimilate cu greșelile de prindere. Dacă greșeala de picior nu-i comisă cu intenție de un jucător sau dacă acesta nu a obținut avantaj, greșeala rămîne nesancționată.*

In fine, aș vrea să amintesc faptul că majoritatea arbitrilor au depus eforturi pentru menținerea jocului în limitele unei depline sportivități și au dovedit consecvență în aprecierea situațiilor care reclamau acordarea loviturilor de la 7 m. După părerea mea, arbitrajele prestate de Janerstam (Suedia), Nielssen (Norvegia), Tuominen (Finlanda) și Jensen (Danemarca) au fost cele mai bune.

PENTRU VIITOR...

„Masa rotundă ne-a întărit convingerea că succesul repurtat de reprezentativa masculină de handbal în 7 a țării noastre la ultima ediție a campionatului mondial este rezultatul unei munci desfășurate cu pasiune și pricepere în toate secțiile fruntașe de handbal și mai ales în cadrul lotului republican. Spre mîndria tuturor putem afirma că la a V-a ediție a campionatului mondial școala romînească de handbal și-a impus superioritatea, cucerind un succes de prestigiu pentru sportul din R. P. Romînă. Este desigur elocvent faptul că la sfîrșitul campionatului, președintele F.I.H., Hans Baumann, a mulțumit în mod special echipei noastre pentru excelenta sa comportare, manifestîndu-și dorința ca handbalul rominesc să sprijine dezvoltarea acestui sport și în alte țări.

Concluziile „mesei rotunde" sînt îmbucurătoare. Ne satisface faptul că antrenorii și jucătorii noștri fruntași au știut nu numai să obțină marea victorie, dar să și învețe! Aceasta este o garanție în plus că succesele realizate nu-i vor duce la îngîmfare, ci — dimpotrivă — îi vor stimula în activitatea viitoare. De asemenea, considerăm ca foarte binevenită hotărîrea federației de specialitate de a analiza principalele aspecte tehnice și tactice ridicate de desfășurarea jocurilor din cadrul campionatului mondial, de a valorifica experiența căpătată, pentru a elabora obiectivele corespunzătoare în vederea realizării unei pregătiri superioare pentru campionatul mondial din 1967.

Consolidarea succeselor obținute este însă direct legată de unele măsuri care să asigure, în primul rînd, continua îmbunătățire a activității handbalistice pe plan intern, a campionatului republican. Trebuie depuse eforturi sporite pentru creșterea nivelului mediu al echipelor noastre, pentru depistarea de noi elemente tinere și talentate, pentru buna lor pregătire. Cluburile, asociațiile sportive, comisiile locale de handbal pot și trebuie să-și aducă aportul în mai mare măsură la crearea tuturor condițiilor care să deschidă handbalului noi posibilități de progres în toate regiunile țării. Folosirea mai judicioasă a terenurilor și sălilor de sport, grija sporită pentru calitatea competițiilor, sprijinirea inițiativelor privind înființarea de noi secții sau echipe vor contribui la dezvoltarea activității handbalistice pe plan local, la și mai larga popularitate a acestui sport.

Cu aceeași pasiune trebuie muncit și pentru ridicarea de noi jucători de valoare, tineri care să continue drumul marilor victorii ale handbalului nostru.

Jocurile disputate în campionatul mondial din R. S. Cehoslovacă au demonstrat valoarea, puterea de luptă și patriotismul handbaliștilor romîni, care au cucerit pentru handbalul rominesc cea de a cincea medalie de aur. Exemplul campionilor mondiali trebuie să stimuleze pregătirea tuturor handbaliștilor și a tuturor celorlați sportivi, care — muncind cu toată seriozitatea și cu mult simț de răspundere — să atingă performanțe care să facă cinste sportului nostru.

Pagină realizată de
PETRE GAȚU și DAN GIRLEȘTEANU
Desene de NEAGU RADULESCU